

Есен

Разпиляха се даже листата
грижовно обвивали на Дървото плода
в клоните само Вятър
спрял да почине уморен от път

студен и самотен,
но Гората го милваше...
в нежен плен протягаше клони да благодари
за люлката на цветовете и плодовете добри

наведе се леко в посока на полъха
и тихо песен запя...
с дълбоки поклони на своите клони
в дар му поднесе букет от Листа...

Валери Иванов,
1978